

Mohácsi Szilvia Anita - beszámoló

2008. október 13-án vette kezdetét oslói tanulmányi kirándulás, melynek célja az volt, hogy drámapedagógiai tudásunkat bővítsük, fejlesszük.

Az első héten részt vettünk a Window to the world konferencián, melyet minden évben megrendeznek az osloei főiskolán. A konferenciát a főiskola zene tagozatos hallgatói nyitották meg műsorukkal.

A világ minden részéről jöttek előadók, és mindenki a saját országának oktatását mutatta be. Ezek közül két gyakorlati órát emelnék ki:

Az egyik egy „technika” óra volt, amin először a velünk szemben ülőt kellett szemből lerajzolni, majd a profilját. Ezek után kaptunk drótokat (különböző vastagságúakat) és egyéb díszítő anyagot. Ezekből kellett egy drótból megformázott emberfejet készíteni. Néhány munka:

A másik Novák Géza tanár úr dráma gyakorlata volt, ahol drámajátékokat játszottunk, valamint a magyar drámaoktatásról tartott beszámolót.

A következő héten is sok izgalmas dolog várt ránk. Koame Sereba megtanította nekünk a kongázás alapjait, a szabad zenealkotást. Bemutatta, hogyan lehet nemcsak a gyerekek, de a mi ritmusérzékünket is fejleszteni. A zene egy közös nyelv, amit mindenki megtanulhat, ha van sikerélménye benne. Nekünk nagyon tetszett az óra, és sokat tanultunk belőle. A dob egy olyan hangszer, amivel a kisgyerekek is könnyen ki tudják fejezni az érzéseiket, könnyen tudnak zenélni.

Kozák Katitól is igen sokat tanultunk. Ő az óvodai világ rejtelseibe vezetett be minket. A játékot és a drámát a kicsik világán át próbáltuk meg nézni, melynek szerves részei voltunk, hiszen mi játszottuk el az adott korosztályt. Az elején igen nehezen ment, mivel nem volt közöttünk óvodapedagógus. Majd egyre inkább sikerült elsajátítanunk az óvodai módszereket, melyben az óvodai látogatások is nagymértékben segítettek.

Két óvodai látogatáson vettünk részt. Az óvodákban igen nagy hangsúlyt fektetnek a zenekészségekre, a beszédképesség fejlesztésére a drámajátékokon keresztül.

A 0-2 éves korosztálynál mesedobozból mesélnek az óvodapedagógusok. A dobozban a mese fontos kellékei vannak, ami csak akkor kerül ki a dobozból, ha énekelnek neki. Így minden mese előtt ének van. Az óvó néni fejből elmeséli a mesét, mese közben is igen sok az énekes rész, hogy a kicsik figyelmét még jobban le tudja kötni.

Majd mikor a mesének vége, énekléssel búcsúznak el a mese szereplőitől, és a mesétől is.

A nagyobbaknál 3-5/6 éveseknél az óvodapedagógusok drámajátékot adnak elő. Ők játsszák el történetet, ők a szereplők, jelmezbe beöltözve. A gyerekeket is bevonják a játékba, amit ők nagyon élveznek, és tetszik nekik. A gyerekek nagyon beleélik magukat a mesébe. Volt egy kislány, akit az ölembe vettem, hogy jobban elférjünk, és nem is érdekelt, hogy kinek az ölében ül éppen, nem fordult hátra megnézni, érdeklődni, teljesen elvarázsolta őt a történet és a drámajáték.

Ezeket a megszerzett tudásokat próbáltuk hasznosítani az október 29-én előadott prezentációnkban is. 3 csoportra lettünk osztva.

- Petneházy Réka, Hojtsy-Keresztény Zsuzsanna, Keresztes Julianna
- Lukács Lilla, Eck Attila, Mikó Gábor
- Samu Zsuzsanna, Domonkos Georgina, Mertz Gábor és Mohácsi Szilvia

A műsort közös énekléssel kezdtük. Mind a 3 produkció közös pontja az volt, hogy a kint történt dolgokba kapaszkodott, alapul vette a velünk történt eseményeket, élményeket. Kati a dráma órákon utalt rá, hogy próbáljunk a formára figyelni és ne a tartalomra, én úgy gondolom, hogy ezt sikerült megvalósítanunk és sok tapasztalatra tettünk szert, melyet a későbbi munkánk folyamán értékesen tudunk majd hasznosítani és alkalmazni.

Sok élménnyel, tapasztalattal és hasznos tudással jöttem haza. Nagyon jól éreztem magam.